



Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

**a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019
pentru modificarea unor acte legislative și
din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019
cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului
(funcțiile de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct al oficiului
teritorial al Cancelariei de Stat)**

*(sesizările nr. 157g/2020, nr. 225g/2020, nr. 7g/2021, nr. 8g/2021,
nr. 9g/2021, nr. 27g/2021, nr. 54g/2021, nr. 104g/2021, nr. 107g/2021,
nr. 125g/2021, nr. 183g/2021, nr. 184g/2021 și nr. 244g/2021)*

CHIȘINĂU

9 noiembrie 2021

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea nei Cristina Chihai, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizările înregistrate pe 8 octombrie 2020, pe 31 decembrie 2020, pe 19 ianuarie 2021, pe 12 februarie 2021, pe 10 martie 2021, pe 14 mai 2021, pe 17 mai 2021, pe 27 mai 2021, pe 29 iulie 2021, pe 2 august 2021 și pe 5 noiembrie 2021,
Examinând sesizările menționate în ședință publică,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în camera de consiliu,

Pronunță următoarea hotărâre:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizările privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative:

- articolul IV pct. 1, în partea în care se referă la abrogarea textului „secretar de stat” din articolul (8) alin. (2) lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;
- articolul IV pct. 2;
- articolul V, în partea în care se referă la introducerea poziției „secretar de stat” după poziția „ministru” în Anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică;
- articolul V, în partea în care se referă la introducerea poziției „șef, șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu” în Anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică;
- articolul VI pct. 1), care prevede „excluderea punctului 2 poziția B01-textul „șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din Capitolul I Secțiunea I din Anexa la Legea nr. 155 din 21 iulie 2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice”;

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

– articolul VI pct. 1), care prevede „excluderea la poziția A06 a textului „Secretar de stat” din Capitolul II Secțiunea I din Anexa la Legea nr. 155 din 21 iulie 2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice”;

– articolul X pct. 2), care prevede „completarea compartimentului „Alte funcții de demnitate publică la nivel central” cu următorul cuprins: „A 1057 (codul funcției) Secretar de stat (denumirea funcției) 125 (clasa de salarizare) 13,37 (coeficientul de salarizare)” în Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar;

– articolul X pct. 2), referitor la introducerea compartimentului „Funcții de demnitate publică din oficiile teritoriale” în Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar;

– articolul X pct. 2), care prevede „excluderea poziției A2005” din Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar;

– articolul XI alineatele (1) și (2), în partea în care se referă la introducerea textelor „a șefilor și șefilor adjuncți” și „șefii și șefii adjuncți” în articolul 10 alin. (2) din Legea bugetului de stat pentru anul 2019, nr. 303 din 30 noiembrie 2018;

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din articolul XII alin. (2);

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din articolul XII alin. (3) lit. c);

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din articolul XII alin. (3) lit. e).

2. De asemenea, se contestă unele prevederi din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului:

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din punctul 3);

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din punctul 3) subpunctul 3);

– punctul 1) subpunctul 1) din Anexă, în partea în care se referă la excluderea textului „secretar de stat” din punctul 54) subpunctul 2) din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

– punctul 1) subpunctul 2) din Anexă, în partea în care se referă la excluderea textului „secretar de stat” din punctul 13) lit. c) din Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

– punctul 3) subpunctele 1), 2) și 3) din Anexă;

– textul „care dețin funcție de demnitate publică” din punctul 5) subpunctul 2) din Anexă, care stabilește o nouă redactare a punctului 10 din Structura-Tip a Regulamentului privind organizarea și funcționarea ministerului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 595 din 26 iulie 2017;

– textul „care dețin funcție de demnitate publică” din punctul 11) subpunctul 3) lit. b) din Anexă, care stabilește o nouă redactare a punctului 10 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 695 din 30 august 2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

3. Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de către dl avocat Nicolae Frumosu în interesele reclamantilor în dosarele nr. 3a-546/20 (sesizarea nr. 157g/2020), nr. 3a-1011/20 (sesizarea nr. 225g/2020), nr. 3a-1066/20 (sesizarea nr. 27g/2021), nr. 3a-1010/20 (sesizarea nr. 54g/2021), nr. 3a-423/21 (sesizarea nr. 104g/2021), nr. 3a-1266/20 (sesizarea nr. 107g/2021), nr. 3a-265/21 (sesizarea nr. 183g/2021), nr. 3a-191/21 (sesizarea nr. 184g/2021) și nr. 3a-1481/20 (sesizarea nr. 244g/2021), pendinte la Curtea de Apel Chișinău; în dosarele nr. 3-486/20 (sesizarea nr. 7g/2021), nr. 3-484/20 (sesizarea nr. 8g/2021), nr. 3-485/20 (sesizarea nr. 9g/2021), pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

4. Sesizarea nr. 125g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de dl Ghennadi Cazanji, reclamant în dosarul nr. 3a-41/21, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

5. Sesizările au fost trimise la Curtea Constituțională de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, și de Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

6. Având în vedere identitatea de obiect a sesizărilor menționate mai sus, Curtea a decis conexarea acestora într-un singur dosar, în baza articolului 43 din Codul jurisdicției constituționale, fiindu-i atribuit numărul 157g/2020.

7. Printr-o decizie a Curții Constituționale, sesizările au fost declarate admisibile, fără a se prejudeca fondul cauzei.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

8. La ședința Curții, dl judecător Vladimir Țurcan i-a prezentat plenului Curții Constituționale o cerere de abținere de la judecarea cauzei. Analizând motivele invocate în cerere, Curtea Constituțională a decis admiterea ei.

9. Curtea a observat că, deși prevederile contestate de autorii sesizărilor fac parte din legi de modificare și din hotărâri de modificare a unor acte normative, care s-au încorporat, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, Curtea va opera pentru facilitarea lecturii prezentei hotărâri, cu prevederile actelor de modificare, *i.e.* Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 27 din 14 septembrie 2021, § 18).

10. Curtea mai observă că deși articolul VI pct. 1) din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 prevede excluderea textului „șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” de la poziția B01 din Capitolul I Secțiunea I din Anexa la Legea nr. 155 din 21 iulie 2011, de fapt, aceste funcții sunt reglementate la poziția B02 din același capitol, prin urmare, Curtea va examina textul „șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din poziția B02.

11. În procesul examinării sesizării, Curtea Constituțională a solicitat opiniile Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului.

12. În ședința publică a Curții au fost prezenți dl avocat Nicolae Frumosu, reprezentantul autorilor sesizărilor, dl Radu Radu, reprezentantul Parlamentului, dl Iulian Rusu, reprezentantul Guvernului.

ÎN FAPT

A. CIRCUMSTANȚELE LITIGIILOR PRINCIPALE

1. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-546/20 (sesizarea nr. 157g/2020)

13. Pe 3 mai 2017, prin Hotărârea Guvernului nr. 279, dl Eduard Vecvert a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

14. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

15. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

16. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 153-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Eduard Vecvert din data de 28 august 2019.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

17. Pe 19 septembrie 2019, dl avocat Nicolae Frumosu a depus, în interesele dlui Eduard Vecvert, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terț Cancelaria de Stat, privind anularea dispozițiilor Guvernului menționate *supra*, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la lucru, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

18. Prin hotărârea din 4 februarie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis parțial cererea de chemare în judecată formulată de dl Eduard Vecvert, a anulat Dispoziția nr. 103-d din 26 iulie 2019 în partea privind preavizarea dlui Eduard Vecvert și Dispoziția nr. 153-d din 21 august 2019, a obligat Guvernul să-l restabilească pe dl Eduard Vecvert în funcția deținută anterior, a dispus încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la lucru, a prejudiciului moral în sumă de 14 502,43 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

19. Pe 12 februarie 2020, Guvernul a emis Dispoziția nr. 41-d, prin care a anulat Dispoziția nr. 153-d din 21 august 2019 și Dispoziția nr. 103-d din 26 iulie 2019 în partea privind preavizarea dlui Eduard Vecvert și l-a restabilit pe dl Eduard Vecvert în funcția de șef-adjunct al Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

20. Pe 13 februarie 2020, Guvernul Republicii Moldova și Cancelaria de Stat au formulat un apel la Curtea de Apel Chișinău, prin care au solicitat casarea hotărârii din 4 februarie 2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de reclamant.

21. În cadrul ședinței de judecată din 30 septembrie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Eduard Vecvert, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

22. Printr-o Încheiere din aceeași dată, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

2. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-1011/20 (sesizarea nr. 225g/2020)

23. Prin Hotărârea Guvernului nr. 45 din 1 februarie 2017, dl Fiodor Gaidarji a fost angajat în calitate de șef al Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

24. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

25. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

26. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 156-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Fiodor Gaidarji din data de 28 august 2019.

27. Pe 19 septembrie 2019, dl Fiodor Gaidarji a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova și Cancelariei de Stat, având ca persoană terță pe dl Piotr Manol, privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, reîncadrarea în funcția deținută, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

28. Prin hotărârea din 4 iulie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a respins cererea de chemare în judecată formulată de dl Fiodor Gaidarji.

29. Pe 7 iulie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Fiodor Gaidarji, un apel la Curtea de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

30. Pe 18 noiembrie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Fiodor Gaidarji, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

31. Prin Încheierea din 16 decembrie 2020, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

3. *Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3-486/20 (sesizarea nr. 7g/2021)*

32. Pe 2 iulie 2018, prin Hotărârea Guvernului nr. 606, dl Oleg Tudosan a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat.

33. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial ale Cancelariei de Stat.

34. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

35. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 162-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Oleg Tudosan din data de 28 august 2019.

36. Pe 24 februarie 2020, dl Oleg Tudosan a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat și pe dna Silvia Badrajan, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

37. Pe 10 decembrie 2020, dl Oleg Tudosan a ridicat excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

38. Prin Încheierea din 5 ianuarie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

4. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3-484/20 (sesizarea nr. 8g/2021)

39. Prin Dispoziția Guvernului nr. 147-d din 12 decembrie 2018, dl Victor Vlas a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat.

40. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

41. Pe 26 iulie 2019, Guvernul a dispus, prin Dispoziția nr. 103-d, preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

42. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 163-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Victor Vlas din data de 28 august 2019.

43. Pe 24 februarie 2020, dl Victor Vlas a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat și pe dl Ruslan Socol, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

44. Pe 10 decembrie 2020, dl Victor Vlas a ridicat excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

45. Prin Încheierea din 5 ianuarie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

5. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3-485/20 (sesizarea nr. 9g/2021)

46. Pe 29 mai 2019, prin Dispoziția Guvernului nr. 25-d, dna Victoria Prisacari a fost angajată în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat.

47. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

48. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

49. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 161-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dnei Victoria Prisacari din data de 28 august 2019.

50. Pe 24 februarie 2020, dna Victoria Prisacari a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat și pe dna Lora Grosu, privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

51. Pe 10 decembrie 2020, dna Victoria Prisacari a ridicat excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

52. Prin Încheierea din 5 ianuarie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

6. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-1066/20 (sesizarea nr. 27g/2021)

53. Prin Hotărârea Guvernului nr. 238 din 2 martie 2016, dl Ion Mereuță a fost angajat în calitate de șef al Oficiului teritorial Hâncești al Cancelariei de Stat.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

54. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

55. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

56. Pe 25 septembrie 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 213-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Ion Mereuță din data de 27 septembrie 2019.

57. Pe 22 octombrie 2019, avocatul Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Ion Mereuță, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat și pe dl Veaceslav Ursu privind anularea parțială a dispoziției nr. 103-d și anularea dispoziției nr. 213-d, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a cheltuielilor de judecată.

58. Prin Hotărârea din 9 iulie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis parțial cererea de chemare în judecată formulată de dl Ion Mereuță, a anulat Dispoziția nr. 103-d din 26 iulie 2019 în partea privind preavizarea dlui Ion Mereuță și Dispoziția nr. 213-d din 25 septembrie 2019, a obligat Guvernul să-l restabilească pe dl Ion Mereuță în funcția deținută anterior, a dispus încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la lucru și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 (cinci mii) lei.

59. Pe 24 iulie 2020, Guvernul și Cancelaria de Stat a Republicii Moldova au declarat apel la Curtea de Apel Chișinău, prin care au solicitat casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, din 9 iulie 2020.

60. Pe 19 ianuarie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Ion Mereuță, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

61. Prin Încheierea din 2 februarie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

7. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-1010/20 (sesizarea nr. 54g/2021)

62. Prin ordinul Ministrului de Stat nr. 168/P din 13 martie 2010, dl Cezar Frumosu a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, responsabil pentru raionul Criuleni.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

63. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

64. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

65. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 151-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Cezar Frumosu din data de 28 august 2019.

66. Pe 19 septembrie 2019, dl Cezar Frumosu a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terț Cancelaria de Stat, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

67. Prin Hotărârea din 4 iulie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a respins cererea de chemare în judecată formulată de dl Cezar Frumosu.

68. Pe 25 noiembrie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Cezar Frumosu, un apel împotriva hotărârii menționate anterior.

69. Pe 19 ianuarie 2021, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Cezar Frumosu, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

70. Prin Încheierea din 2 martie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

8. *Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-423/21 (sesizarea nr. 104g/2021)*

71. Prin ordinul Ministrului de Stat nr. 168/P din 13 martie 2010, dl Valeriu Dodiță a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

72. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial ale Cancelariei de Stat.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

73. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

74. Pe 11 septembrie 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 197-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Valeriu Dodiță din data de 16 septembrie 2019.

75. Pe 11 octombrie 2019, dl avocat Nicolae Frumosu a depus, în interesele dlui Valeriu Dodiță, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat și pe dl Valeriu Gîrlă, privind anularea dispozițiilor Guvernului menționate *supra*, restabilirea în funcția deținută anterior, repararea prejudiciului material în cuantum egal cu un salariu mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

76. Prin Hotărârea din 1 august 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a respins cererea de chemare în judecată formulată de dl Nicolae Frumosu.

77. Pe 7 august 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Valeriu Dodiță, un apel împotriva hotărârii menționate anterior.

78. Pe 22 martie 2021, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Valeriu Dodiță, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

79. Prin Încheierea din 27 aprilie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

9. *Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-1266/20 (sesizarea nr. 107g/2021)*

80. Prin Hotărârea Guvernului nr. 930 din 7 noiembrie 2017, dl Dorin Andros a fost angajat la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în calitate de secretar de stat în domeniul dezvoltării regionale și rurale.

81. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de secretar de stat.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

82. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de nivel superior de secretar de stat.

83. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 144-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Dorin Andros din data de 28 august 2019.

84. Pe 18 noiembrie 2019, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Dorin Andros, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terț Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, privind contestarea actelor administrative, restabilirea în funcția deținută anterior, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

85. Prin Dispoziția Guvernului nr. 314-d din 27 noiembrie 2019, dl Dorin Andros a fost numit în funcția de demnitate publică de secretar de stat al Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului din data de 28 noiembrie 2019.

86. Ulterior, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Dorin Andros, o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care nu mai solicita reîncadrarea în funcție.

87. Prin Încheierea din 1 august 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată în partea restabilirii în funcția deținută anterior. Totodată, prin Hotărârea din 1 august 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis cererea de chemare în judecată formulată de dl Nicolae Frumosu în interesele dlui Dorin Andros.

88. Pe 7 august 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Dorin Andros, un recurs împotriva încheierii din 1 august 2020.

89. Pe 14 august 2020, Guvernul și persoana terță Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului au formulat un apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din 1 august 2020.

90. Prin Încheierea din 26 ianuarie 2021, Curtea de Apel Chișinău a declarat apelul formulat de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului ca fiind inadmisibil.

91. Pe 14 aprilie 2021, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Dorin Andros, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

92. Prin Încheierea din 20 aprilie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

10. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-41/21 (sesizarea nr. 125g/2021)

93. Prin Ordinul Cancelariei de Stat nr. 103-P din 1 noiembrie 2011, dl Ghennadi Cazanji a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat.

94. Prin Hotărârea Guvernului nr. 18 din 12 ianuarie 2018, s-a dispus eliberarea dlui Ghennadi Cazanji din funcția de șef-adjunct al Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat. Totodată, prin Hotărârea nr. 34 din 12 ianuarie 2018, Guvernul l-a numit pe dl Ghennadi Cazanji șef-adjunct al Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat.

95. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

96. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin, *inter alia*, funcții publice de conducere de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

97. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 155-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Ghennadi Cazanji din data de 28 august 2019.

98. Pe 20 septembrie 2019, dl Ghennadi Cazanji a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova și Cancelariei de Stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a dobânzii de întârziere.

99. Prin Hotărârea din 20 octombrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a respins cererea de chemare în judecată formulată de dl Ghennadi Cazanji.

100. Pe 19 noiembrie 2020, dl Ghennadi Cazanji a formulat un apel împotriva hotărârii din 20 octombrie 2020.

101. Pe 18 mai 2021, dl Ghennadi Cazanji a ridicat excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

102. Prin Încheierea din 18 mai 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

11. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-265/21 (sesizarea nr. 183g/2021)

103. Prin Hotărârea Guvernului nr. 20 din 12 ianuarie 2018, dl Roman Emilianov a fost angajat în calitate de șef-adjunct al Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

104. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

105. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

106. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 152-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Roman Emilianov din 30 august 2019.

107. Pe 23 septembrie 2019, dl Roman Emilianov a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terț Cancelaria de Stat, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a cheltuielilor de judecată. Pe 10 martie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Roman Emilianov, o cerere de concretizare a pretențiilor.

108. Prin Hotărârea din 26 noiembrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis parțial cererea de chemare în judecată formulată de dl Roman Emilianov, a anulat Dispoziția nr. 103-d din 26 iulie 2019 în partea privind preavizarea dlui Roman Emilianov și Dispoziția nr. 152-d din 21 august 2019, a obligat Guvernul să-l restabilească pe dl Roman Emilianov în funcția deținută anterior, a dispus încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la lucru și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

109. Prin Dispoziția Guvernului nr. 155-d din 9 decembrie 2020, Roman Emilianov a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat din data de 11 decembrie 2020.

110. Pe 10 decembrie 2020, Guvernul și Cancelaria de Stat au formulat un apel împotriva hotărârii din 26 noiembrie 2020.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

111. Pe 16 aprilie 2021, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Roman Emilianov, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

112. Prin Încheierea din 19 mai 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

12. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-91/21 (sesizarea nr. 184g/2021)

113. Prin Hotărârea Guvernului nr. 128 din 7 februarie 2018, dl Vasile Costin a fost angajat în calitate de șef al Oficiului teritorial Orhei al Cancelariei de Stat.

114. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

115. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

116. Pe 1 noiembrie 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 245-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Vasile Costin din data de 4 noiembrie 2019.

117. Pe 23 septembrie 2019, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Vasile Costin, o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat, pe dna Ana Pușneac și pe dl Ion Chicu, privind contestarea actelor administrative, restabilirea în funcția deținută anterior, repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

118. Prin Hotărârea din 1 decembrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a respins cererea de chemare în judecată formulată de dl avocat Nicolae Frumosu în interesele dlui Vasile Costin.

119. Pe 10 decembrie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Vasile Costin, un apel împotriva hotărârii menționate *supra*.

120. Pe 2 februarie 2021, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Vasile Costin, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

121. Prin Încheierea din 22 iulie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

13. Circumstanțele cauzei de contencios administrativ nr. 3a-1481/20 (sesizarea nr. 244g/2021)

122. Pe 2 martie 2016, prin Hotărârea Guvernului nr. 236, dl Ghenadie Iurco a fost angajat în calitate de șef al Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

123. Prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 și prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, *inter alia*, a fost lichidată funcția publică de șef al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

124. Pe 26 iulie 2019, prin Dispoziția nr. 103-d, Guvernul a dispus preavizarea persoanelor care dețin funcții publice de conducere de șef și de șef-adjunct în cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

125. Pe 21 august 2019, Guvernul a emis Dispoziția nr. 150-d cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui Ghenadie Iurco din data de 28 august 2019.

126. Pe 19 septembrie 2019, dl Ghenadie Iurco a formulat o cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, având ca terți Cancelaria de Stat și pe dna Cristina Tișcul, privind anularea dispozițiilor Guvernului menționate *supra*, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la lucru, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

127. Prin hotărârea din 23 octombrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a respins cererea de chemare în judecată formulată de dl Ghenadie Iurco.

128. Pe 11 noiembrie 2020, dl avocat Nicolae Frumosu a formulat, în interesele dlui Ghenadie Iurco, un apel împotriva hotărârii menționate *supra*.

129. Pe 18 martie 2021, dl avocat Nicolae Frumosu a ridicat, în interesele dlui Ghenadie Iurco, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

130. Prin Încheierea din 2 noiembrie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

B. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

131. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

„(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

[...]”.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

[...]

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății”.

132. Prevederile relevante ale Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public sunt următoarele:

Articolul 8

Funcționarii publici de conducere de nivel superior

„[...]”

(2) Categoria funcționarilor publici de conducere de nivel superior include persoanele care sunt numite în una din următoarele funcții publice de conducere de nivel superior:

c) secretar general al Guvernului, secretar general adjunct al Guvernului, secretar general de stat și **secretar de stat** al ministerului, adjunct al conducătorului autorității administrative;

[textul „secretar de stat” exclus prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019]

[...]”.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

Articolul 9
Funcționarii publici de conducere

„(1) Categoria funcționarilor publici de conducere include persoanele numite, în condițiile prezentei legi, în una din următoarele funcții publice de conducere:

[...]

c¹) șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat;

[lit. c¹) abrogată prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019]

[...]”.

133. Prevederile relevante din Anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică sunt următoarele:

Funcții de demnitate publică

„[...]

Secretar de stat

[...]

Șef, șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu”.

[Anexa completată prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019]

134. Prevederile relevante din Anexa la Legea nr. 155 din 21 iulie 2011 cu privire la aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice sunt următoarele:

Clasificatorul unic al funcțiilor publice

Cod	Titlul funcției publice	Descriere generică	Cerințe specifice minime
Capitolul I ORGANE ALE AUTORITĂȚILOR PUBLICE Secțiunea I Secretariatul Parlamentului, Aparatul Președintelui Republicii Moldova, Cancelaria de Stat (inclusiv oficiile teritoriale)			
2. Funcții publice de conducere			
B02	Șef/ șef adjunct direcție Șef/șef adjunct al oficiului	- conduce activitatea unei subdiviziuni autonome care are un efectiv de cel puțin 5 unități de personal; - este responsabil de gestionarea unui	- 4 ani de experiență profesională în domeniu; - cunoașterea unei

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

	teritorial al Cancelariei de Stat	sector de activitate în domeniul elaborării/ coordonării elaborării politicilor și în alte domenii, în conformitate cu activitățile care implică exercitarea prerogativelor de putere publică; - este direct responsabil de activitatea subdiviziunii conduse, raportează direct superiorului; - posedă abilități de planificare, organizare, coordonare, monitorizare, control, evaluare; - este responsabil de deciziile tactice și operaționale luate referitor la activitatea subdiviziunii și la sectorul gestionat	limbi de circulație internațională (nivel B2); - abilități de utilizare a computerului
--	------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------

[Textul „șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” exclus prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019]

Cod	Titlul funcției publice	Descriere generică	Cerințe specifice minime
<p>Capitolul II</p> <p>AUTORITĂȚI ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</p> <p>Secțiunea I</p> <p>Organele centrale de specialitate ale administrației publice și alte autorități administrative centrale (aparatură centrală și subdiviziunile teritoriale)</p> <p>2. Funcții publice de conducere de nivel superior</p>			
A06	Secretar de stat Director general adjunct	- realizează managementul de nivel superior în autoritatea publică; - posedă competente manageriale de planificare strategică și funcțională a activității autorității publice, de gestionare a resurselor financiare, umane, tehnice, materiale etc.; - reprezintă autoritatea publică în relațiile cu alte autorități publice din țară și de peste hotare	- 5 ani de experiență profesională în domeniu; - cunoașterea unei limbi de circulație internațională (nivel B2); - abilități de utilizare a computerului

[Textul „Secretar de stat” exclus prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 din iulie 2019]

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

135. Prevederile relevante din Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar sunt următoarele:

Tabelul 1
Funcții de demnitate publică (A1)

Codul funcției	Denumirea funcției	Clasa de salarizare	Coefficientul de salarizare
1	2	3	4
Alte funcții de demnitate publică la nivel central			
A1057	Secretar de stat	125	13,37
Funcții de demnitate publică din oficiile teritoriale			
A1058	Șef oficiu teritorial	106	8,98
A1059	Șef adjunct oficiu teritorial	102	8,26

[*Tabelul 1 completat cu pozițiile A1057, A1058 și A1059 prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019*]

Tabelul 2
Funcționarii publici (A2)

Codul funcției	Denumirea funcției	Clasa de salarizare	Coefficientul de salarizare
1	2	3	4
Aparatele centrale ale ministerelor			
A2005	Secretar de stat	121	12,29

[*Poziția A2005 exclusă prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019*]

136. Prevederile relevante ale Legii bugetului de stat pentru anul 2019, nr. 303 din 30 noiembrie 2018, sunt următoarele:

Articolul 10

„ (1) Pentru calcularea, începând cu 1 ianuarie 2019, a salariilor angajaților din sectorul bugetar, în conformitate cu prevederile Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, se stabilește valoarea de referință în mărime de 1500 de lei.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), se stabilesc următoarele valori de referință:

[...]

- în mărime de 1300 de lei – pentru persoanele cu funcții de demnitate publică din cadrul autorităților/instituțiilor finanțate de la bugetul de stat, cu excepția persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Parlamentului, a judecătorilor, a procurorilor, a inspectorilor-judecători, a secretarului general al Guvernului, a secretarilor de stat, a **șefilor și șefilor adjuncți ai oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat;**

[...]

- în mărime de 1500 de lei – pentru secretarul general al Guvernului, secretarii de stat, **șefii și șefii adjuncți ai oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat;**

[Articolul 10 modificat prin Legea nr. 63 din 5 iulie 2019, în vigoare din 12 iulie 2019]

[...].”

137. Prevederile relevante ale Legii nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative sunt următoarele:

Articolul XII

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Persoanelor care dețin funcțiile publice de secretar general al Guvernului, secretar general de stat, **secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat** li se păstrează condițiile de salarizare, existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi, până în momentul eliberării acestora din funcțiile publice deținute.

(3) Guvernul, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

b) va asigura aducerea în concordanță cu prezenta lege a actelor normative ale autorităților administrației publice centrale;

c) pentru asigurarea punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi, în legătură cu lichidarea funcțiilor publice de secretar general al Guvernului, secretar general de stat, **secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat**, va întreprinde măsurile necesare conform legii, inclusiv desfășurarea procedurilor legale ce vizează eliberarea din funcție a persoanelor respective;

d) va întreprinde măsurile necesare, conform legislației, pentru a asigura ocuparea funcțiilor publice de secretar general al ministerului;

e) va întreprinde măsurile necesare, conform legislației, pentru a asigura numirea în funcțiile de demnitate publică de secretar general al Guvernului, **secretar de stat, șef și șef adjunct** al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.”

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

138. Prevederile relevante ale Hotărârii Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului sunt următoarele:

„1. Se aprobă modificările ce se operează în unele hotărâri ale Guvernului (se anexează).

2. În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri:

1) ministerele vor prezenta Cancelariei de Stat pentru avizare și înregistrare statul de personal;

2) Cancelaria de Stat va asigura completarea și înregistrarea statului de personal al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat.

3. Cancelaria de Stat, în legătură cu lichidarea funcțiilor publice de secretar general al Guvernului, secretar general de stat, **secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat** și instituirea funcțiilor de demnitate publică de secretar general al Guvernului, secretar de stat, **șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat** și a funcției publice de secretar general al ministerului:

1) va elabora dispozițiile/hotărârile Guvernului corespunzătoare asigurării procedurii de preavizare și eliberare din funcție a persoanelor ce ocupă aceste funcții, în corespundere cu normele art. 63 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

2) va acorda suport comisiei de concurs la organizarea concursurilor privind ocuparea funcțiilor publice de secretar general al ministerului;

3) va acorda suport la elaborarea dispozițiilor Guvernului privind numirea, în condițiile legii, în funcțiile de demnitate publică de secretar general al Guvernului, **secretar de stat, șef și șef adjunct** al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, precum și a celor privind numirea în funcție publică de secretar general al ministerului.

4. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării.

[...].”

139. Prevederile relevante ale Regulamentului cu privire la ocuparea funcției publice prin concurs (Anexa nr. 1), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, sunt următoarele:

„54. Pentru desfășurarea concursurilor pentru ocuparea funcțiilor publice, se constituie comisia de concurs:

[...]

2) comisia de concurs pentru funcțiile publice de conducere de nivel superior de secretar general adjunct al Guvernului, secretar general al ministerului, adjunct al conducătorului autorității administrative formată din 7 membri, reprezentanți ai societății civile și specialiști cu activitate și experiență remarcabile în administrația

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

publică, desemnați de către Guvern, dintre care unul este delegat de către conducătorul autorității publice pentru funcția căreia se organizează concursul;

[modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

2) comisia de concurs pentru funcția publică de conducere de nivel superior de secretar general al Guvernului, comisia de concurs pentru funcțiile publice de conducere de nivel superior de secretar general adjunct al Guvernului, de secretar general de stat și de **secretar de stat** al ministerului, adjunct al conducătorului autorității administrative compuse din 7 membri cu activitate și experiență remarcabilă în administrația publică, desemnați de Guvern, din care unul este delegat de către conducătorul autorității publice pentru funcția căreia se organizează concursul

[Anterior modificării introduse prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

[...]"

140. Prevederile relevante din Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, sunt următoarele:

„13. În categoria de „funcție publică de conducere de nivel superior” se includ funcțiile publice de:

[...]

c) secretar general adjunct al Guvernului, secretar general al ministerului, adjunct al conducătorului autorității administrative;

[Modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

c) secretar general al Guvernului, secretar general adjunct al Guvernului, secretar general de stat și **secretar de stat** al ministerului, adjunct al conducătorului autorității administrative;

[Anterior modificării introduse prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

[...].”

141. Prevederile relevante din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.845 din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat sunt următoarele:

5. Conducerea generală a Oficiului este asigurată de șeful Oficiului, care este reprezentantul Guvernului în teritoriu și **deține funcție de demnitate publică**.

Șeful Oficiului este numit în și eliberat din funcție prin hotărâre de Guvern.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

[Textul „care dețin funcție de demnitate publică” introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

15. În activitatea sa șeful Oficiului este asistat de șefii adjuncți ai Oficiului, **care dețin funcție de demnitate publică și sunt** numiți în funcție și eliberați din funcție prin hotărâre de Guvern. În lipsa șefului Oficiului, precum și în situații de conflict de interese atribuțiile și obligațiile ce-i revin, conform legislației în vigoare, le exercită unul dintre șefii adjuncți ai Oficiului, desemnat prin ordinul secretarului general al Guvernului.

[Textul „care dețin funcție de demnitate publică și sunt” introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

18. Persoanele angajate în oficiu au statut de funcționar public, cu excepția personalului tehnic auxiliar.

[Pct. 18 abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

[...]”.

142. Prevederile relevante din Structura-Tip a Regulamentului privind organizarea și funcționarea ministerului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 595 din 26 iulie 2017 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, sunt următoarele:

„10. În cadrul ministerului activează unul sau mai mulți secretari de stat, **care dețin funcție de demnitate publică**, precum și un secretar general al ministerului, care este funcționar public de conducere de nivel superior, numit în funcție pe criterii de profesionalism, în conformitate cu Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

[Textul „care dețin funcție de demnitate publică” introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

[...]”.

143. Prevederile relevante ale Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului (Anexa nr. 1), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 695 din 30 august 2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, sunt următoarele:

„10. În cadrul Ministerului activează patru secretari de stat, **care dețin funcție de demnitate publică**, precum și un secretar general al ministerului, care este funcționar public de conducere de nivel superior, numit în funcție pe criterii de profesionalism în conformitate cu Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.”

[Textul „care dețin funcție de demnitate publică” introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019, în vigoare din 19 iulie 2019]

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

ÎN DREPT

A. ADMISIBILITATEA

144. Prin decizia de admisibilitate, Curtea a confirmat respectarea, în prezenta cauză, a condițiilor de admisibilitate a unei sesizări stabilite în jurisprudența sa constantă.

145. Curtea a observat că sesizările privind excepția de neconstituționalitate ridicate de către dl avocat Nicolae Frumosu, în interesele unor reclamanti, și de dl reclamant Ghennadi Cazanji, în dosare pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, și, respectiv, la Curtea de Apel Chișinău, sunt formulate de subiecții cărora li s-a acordat acest drept în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

146. Curtea a reținut că obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă unele prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului. Prevederile contestate nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

147. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor Parlamentului și a hotărârilor de Guvern, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului, ține de competența Curții Constituționale.

148. Curtea a reiterat că o condiție care trebuie îndeplinită pentru admisibilitatea excepției de neconstituționalitate este faptul că prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei (a se vedea HCC nr. 2 din 9 februarie 2016, pct. 1 din Dispozitiv). Curtea a observat că sesizările nr. 157g/2020, nr. 225g/2020, nr. 27g/2021, nr. 54g/2021, nr. 104g/2021, nr. 107g/2021, nr. 125g/2021, nr. 183g/2021, nr. 184g/2021 și nr. 244g/2021 au la origine cauze de contencios administrativ ce au ca obiect examinarea unor cereri de apel împotriva hotărârilor instanței de judecată în care au fost aplicate dispozițiile referitoare la lichidarea funcțiilor publice, după caz, de secretar de stat, de șef și șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat. De asemenea, sesizările nr. 7g/2020, nr. 8g/2020 și nr. 9g/2020 au la origine cauze de contencios administrativ care au ca obiect examinarea unor cereri de chemare în judecată privind anularea actelor administrative individuale defavorabile (emise în temeiul lichidării funcției publice),

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu. Astfel, Curtea a admis că, în cauzele pe care le examinează, instanțele de judecată vor aplica prevederile contestate care reglementează lichidarea funcțiilor publice de secretar de stat, de șef și șef-adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat.

149. Curtea a reținut că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența a cel puțin unui drept garantat de Constituție. Astfel, Curtea a analizat, prin prisma argumentelor autorilor sesizărilor, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință într-un drept fundamental (a se vedea HCC nr. 3 din 14 ianuarie 2021, § 20).

150. Autorii sesizărilor au susținut că prevederile contestate contravin articolelor 16 [egalitatea], 41 [libertatea partidelor și a altor organizații social-politice], 43 alin. (1) [dreptul la muncă și protecția acesteia], 46 alin. (1) [dreptul la proprietate privată și protecția acesteia] și 54 alin. (2) [restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți] din Constituție.

151. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că articolele 16 și 54 alin. (2) din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție. Abia în cadrul analizei caracterului justificat al ingerinței abstracte în drepturile fundamentale garantate de Constituție Curtea poate pune în operă prevederile acestor articole (HCC nr. 19 din 24 septembrie 2019, § 16; HCC nr. 3 din 14 ianuarie 2021, § 22).

152. Curtea a reamintit că egalitatea în fața legii și a autorităților publice presupune lipsa oricărei discriminări directe sau indirecte. Discriminarea are loc atunci când persoanele care se află în situații asemănătoare sunt tratate în mod diferit (discriminare directă) sau atunci când persoanele care se află în situații diferite sunt tratate în același mod (discriminare indirectă), cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv și rezonabil (a se vedea, în acest sens, HCC nr. 6 din 10 martie 2020, § 29; HCC nr. 16 din 9 iunie 2020, § 32; HCC nr. 29 din 26 noiembrie 2020, § 18; HCC nr. 2 din 12 ianuarie 2021, § 21). Curtea a subliniat că o condiție primordială pentru existența tratamentului diferențiat o reprezintă caracterul comparabil al situațiilor (HCC nr. 16 din 20 mai 2021, § 39).

153. Curtea a trebuit să analizeze dacă sesizarea respectă o condiție referitoare la incidența articolului 16 din Constituție, în special dacă prevederile contestate instituie un tratament preferențial (discriminatoriu) al persoanelor care se află în situații similare sau, cel puțin, comparabile. Sub

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

acest aspect, Curtea a observat că prevederile contestate au fost aplicate în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situații identice, respectiv celor care se încadrau în ipoteza normei juridice, *i. e.*, care activau în funcțiile publice lichidate.

154. Potrivit libertății partidelor și a altor organizații social-politice protejate de articolul 41 din Constituție, cetățenii se pot asocia liber în partide și în alte organizații social-politice, care contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor și, în condițiile legii, participă la alegeri. Cu privire la incidența articolului 41 din Constituție, Curtea a observat că autorii excepției de neconstituționalitate nu au demonstrat că, prin prevederile contestate, a fost limitată libertatea de asociere într-un partid politic a persoanelor în discuție. Curtea nu a dedus, din materialele cauzelor, că persoanele în discuție ar avea calitatea de membri ai vreunui partid politic. Prin urmare, Curtea nu a reținut incidența articolului 41 din Constituție.

155. Curtea mai observă că autorii sesizărilor invocă incidența articolului 16 din Constituție, sub aspectul instituirii unui tratament discriminatoriu față de funcționarii publici eventual afiliați unui partid politic. Având în vedere că articolul 41 din Constituție nu este incident în prezenta cauză, Curtea nu reține nici incidența articolului 16 din Constituție.

156. Cu privire la incidența articolului 46 alin. (1) din Constituție, Curtea a subliniat că acest articol nu presupune dreptul de a ocupa o funcție publică și, respectiv, dreptul de a obține salarii în viitor. Prin urmare, o persoană poate pretinde la drepturile sale salariale doar dacă acestea au fost „dobândite”, fiind raportate la perioada efectivă în care a desfășurat o anumită activitate. Încetarea raporturilor de muncă are drept consecință stingerea drepturilor la plățile salariale (HCC nr. 8 din 11 mai 2015, § 99). În jurisprudența sa, Curtea Europeană face o distincție esențială între dreptul de a continua să primești în viitor un salariu și dreptul de a primi efectiv salariul câștigat pentru o perioadă în care munca a fost prestată. De altfel, nu se poate considera că veniturile viitoare constituie „bunuri” atât timp cât nu au fost câștigate deja sau cât timp nu urmează să fie plătite în mod definitiv (*Denisov v. Ucraina* [MC], 25 septembrie 2018, § 137). Așadar, articolul 46 alin. (1) din Constituție nu este incident în prezenta cauză.

157. Potrivit articolului 43 alin. (1) din Constituție, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Curtea a reținut incidența acestui drept, subliniind aplicabilitatea sa în toate cazurile în care o persoană este concediată (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 3 din 4 februarie 2020, § 27).

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

158. Curtea notează că dreptul la muncă nu este un drept absolut și, prin urmare, exercitarea acestuia poate fi supusă unor restrângeri, în condițiile articolului 54 alin. (2) din Constituție. În acest sens, Curtea are de analizat dacă ingerința în discuție este prevăzută de lege, dacă ingerința prevăzută de prevederile contestate urmărește unul sau mai multe dintre scopurile legitime prevăzute în Constituție, dacă realizează, odată implementată, unul din aceste scopuri, dacă este necesară și proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

B. FONDUL CAUZEI

A. Argumentele autorilor sesizărilor

159. Autorii sesizărilor susțin că prevederile contestate au schimbat statutul funcțiilor de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat din funcție publică de conducere în funcție de demnitate publică. Astfel, în vederea executării Legii, Guvernul a emis Hotărârea nr. 347/2019, potrivit căreia a dispus Cancelariei de Stat să elaboreze dispoziții și hotărâri de Guvern privind preavizarea și eliberarea persoanelor care dețineau funcțiile lichidate și, respectiv, privind numirea persoanelor în funcțiile de demnitate publică create. Astfel, prin eliberarea persoanelor din funcțiile deținute s-a încălcat dreptul la muncă, garantat de articolul 43 alin. (1) din Constituție.

160. Autorii sesizărilor au afirmat că motivul adoptării măsurii contestate a fost eliberarea din funcție a persoanelor care aveau ca opțiune politică Partidul Democrat, fapt dedus din Nota informativă la Lege. Așadar, asocierea prezumtivă a funcționarilor la un partid politic a determinat încetarea activității lor profesionale, *i.e.* au fost sancționați prin eliberarea din funcție.

161. În acest context, autorii sesizărilor consideră că restrângerea dreptului la muncă nu urmărește vreun scop legitim prevăzut de articolul 54 alin. (2) din Constituție și că, prin urmare, este nejustificată. Scopul menționat în Nota informativă la Lege nu este unul legitim. Prin urmare, autorii sesizărilor susțin că prevederile atacate sunt contrare articolelor 43 alin. (1) și 54 din Constituție.

B. Argumentele autorităților și ale organizațiilor care și-au prezentat opiniile

162. În opinia prezentată Curții, Președintele Republicii Moldova menționează că Cancelaria de Stat este o autoritate publică care asigură

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

organizarea activității Guvernului în vederea realizării de către acesta a politicii interne și externe a statului. Așadar, statutul funcționarilor din cadrul organelor centrale de specialitate este de demnitate publică și au responsabilitate politică alături de Guvern, iar oficiul teritorial al Cancelariei de Stat contribuie la realizarea, în teritoriul în care își desfășoară activitatea, a strategiei și obiectivelor cuprinse în Programul de activitate al Guvernului. În acest context, este relevantă problema statutului conducătorilor organelor centrale de specialitate. Indiferent că sunt sau nu membri ai Guvernului, statutul acestora este de demnitate publică, care au responsabilitate politică alături de Guvern, ceea ce înseamnă că atunci când a încetat mandatul Guvernului, în principiu, se impune și încetarea mandatului lor. O altă interpretare ar fi incompatibilă cu spiritul Constituției, deoarece prin activitatea acestor organe ale administrației publice centrale de specialitate se pune în aplicare programul politic de guvernare. Astfel, statul este în drept să pretindă funcționarilor săi loialitate față de principiile constituționale care stau la baza organizării și activității sale. Parlamentul dispune de o marjă largă de apreciere și poate adopta măsuri speciale derogatorii, cum ar fi condiții și proceduri de accedere în funcții și revocare a persoanelor din funcții. Așadar, prin adoptarea Legii nr. 63 din 5 iulie 2019, Parlamentul a lichidat funcțiile publice de secretar de stat, șef și șef-adjunct în oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat și a instituit funcții de demnitate publică. Cu privire la incidența articolului 54 din Constituție, Președintele subliniază că dreptul la muncă nu este un drept absolut. Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 stabilește cazuri de încetare a mandatului și garanțiile sociale în legătură cu încetarea acestui mandat. Prevederile contestate nu vizează structura organizatorică a unor instituții ale statului de rang constituțional, nu afectează capacitatea administrativă și funcționarea acestora. Prevederile contestate creează un cadru legal care asigură Guvernului și organelor centrale de specialitate să aibă funcționari a căror calificare și loialitate să determine atingerea obiectivelor strategice cuprinse în Programul de activitate al Guvernului.

163. În opinia prezentată Curții, Parlamentul Republicii Moldova menționează că prevederile contestate au fost adoptate într-o situație deosebită, în special dată fiind imposibilitatea implementării Programului de activitate al Guvernului atunci când a fost investit la 8 iunie 2019 și riscului blocării activității ministerelor. Aceste circumstanțe au fost descrise în nota informativă la proiectul de lege. Sub acest aspect, Parlamentul consideră că măsurile întreprinse sunt justificate. De asemenea, Parlamentul subliniază că la acel moment era deja adoptată Hotărârea nr. 39 din 8 iunie 2019 pentru adoptarea Declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

statului Republica Moldova. Potrivit acestei Hotărâri, Parlamentul a constatat existența unei situații de criză socială, economică și politică gravă, acutizată de corupția generalizată și agravată prin uzurparea puterii de stat, care constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului Republicii Moldova în conformitate cu prevederile articolului 2 alin. (2) din Constituție. Deputații, fiind conștienți de gravitatea situației și ghidați de responsabilitatea în fața poporului, au trasat în Hotărârea menționată constatările de bază, precum și deciziile ce urmau a fi luate pentru restabilirea supremației legii și pentru respectarea drepturilor fundamentale ale omului. Prin urmare, Parlamentul a trebuit să adopte o serie de măsuri pentru restabilirea supremației legii și pentru respectarea drepturilor cetățenilor în stat. Parlamentul subliniază că articolul 43 alin. (1) din Constituție nu stabilește obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile. Persoanele eliberate din funcțiile publice de șef și șef-adjunct în oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat, din cauza lichidării acestor funcții, au avut dreptul de a participa la un nou concurs pentru ocuparea prin numire a unor funcții, inclusiv a celor instituite de demnitate publică. Cu privire la incidența articolului 54 din Constituție, Parlamentul subliniază că, având în vedere circumstanțele descrise în nota informativă la proiectul de lege cu privire la imposibilitatea implementării Programului de activitate al Guvernului investit la 8 iunie 2019, existând riscul ca activitatea ministerelor să fie blocată, legislatorul, în conformitate cu atribuțiile stabilite prin Constituție, are competența să adopte diverse soluții de natură politică și socială pentru realizarea scopurilor propuse, inclusiv să lichideze și/sau să instituie unele funcții. Prin urmare, Parlamentul susține că a existat o situație deosebită care pretindea reglementări speciale, iar măsurile regulatorii întreprinse sunt justificate.

164. În opinia prezentată Curții, Guvernul susține că în nota informativă la proiectul de lege sunt menționate argumente clare și convingătoare referitoare la necesitatea schimbării statutului funcțiilor de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct în oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat din funcții publice în funcții de demnitate publică. Printre argumentele invocate este și necesitatea de a abilita secretarul de stat cu prerogativa de a acorda asistență ministrului în activitatea de conducere a ministerului în procesul de realizare a programului de guvernare. Cu referire la activitatea de legiferare, Guvernul menționează că stabilirea funcțiilor de demnitate publică constituie o chestiune de oportunitate, dar nu de legalitate. Aceasta chestiune intră în marja de discreție a legislatorului, care este unica autoritate decizională în crearea cadrului legal corespunzător. Așadar, în baza Legii contestate, legislatorul a stabilit în cadrul ministerelor și a

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

Cancelariei de Stat două nivele de statut al funcționarilor cu funcții de demnitate publică și cu funcții publice. Acest fapt asigură promovarea programului de guvernare, care derivă din considerentele politice, și continuitatea funcționării administrației publice și a memoriei instituționale. Așadar, legea contestată a conferit funcționarilor statutul de demnitate publică în contextul exercitării prerogativelor de către Guvern, inclusiv al proceselor de organizare și funcționare a autorităților administrației publice centrale – ministere, Cancelaria de Stat și oficiile teritoriale ale acesteia. De asemenea, stabilirea unor noi condiții pentru funcțiile de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct în oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat reprezintă o condiție legală aplicabilă tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fără discriminare. Astfel, prevederile contestate nu au afectat principiul constituțional al libertății de alegere a profesiei și dreptul la muncă, precum și nu au instituit un tratament discriminatoriu. De altfel, încălcarea principiului egalității și un eventual tratament discriminatoriu constituie obiectul de examinare al instanțelor de drept comun. Cu privire la incidența articolului 54 alin. (2) din Constituție, Guvernul menționează că interesul privat al funcționarilor (dreptul la muncă al acestora) este contrabalansat de interesul public privind organizarea procesului de administrare a activității Guvernului. Totuși, interesul privat al funcționarilor nu a fost depășit de interesul public.

C. Aprecierea Curții

165. Cu titlu preliminar, Curtea reține că funcțiile de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct în oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat sunt funcții reglementate prin acte infraconstituționale. Niciuna din funcțiile publice menționate nu este de rang constituțional (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 22 din 22 iulie 2016, § 63). Curtea observă că secretarii de stat, șefii și șefii-adjuncți ai oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat a Guvernului asigură realizarea strategiei și a obiectivelor cuprinse în Programul de activitate al Guvernului. Organizarea și funcționarea Guvernului, a ministerelor, a structurilor din componența lor, precum și instituirea de funcții pentru aceste autorități, se reglementează prin lege organică, așa cum este prevăzut în articolul 72 alin. (3) lit. d) din Constituție. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea a menționat că este clar conturată posibilitatea (și chiar obligația Parlamentului) de a interveni în organizarea activității Guvernului, prin adoptarea actelor legislative în vederea dezvoltării normelor constituționale privind organizarea și funcționarea Guvernului (a se vedea HCC nr. 25 din 8 decembrie 2011, § 23).

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

a) Cu privire la respectarea standardului calității legii (dacă ingerința este „prevăzută de lege”)

166. Potrivit articolului 54 alin. (2) din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor „prevăzute de lege”. Standardul în discuție impune ca adoptarea legilor să corespundă celor patru criterii de calitate: accesibilitate, previzibilitate, claritate și existența unor garanții adecvate împotriva ingerințelor arbitrare.

167. Curtea subliniază că condiția accesibilității presupune ca textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. În acest sens, Curtea reține că normele contestate sunt accesibile destinatarilor, deoarece au fost publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 223-229 din 12 iulie 2019 (Legea nr. 63/2019) și, respectiv, nr. 238 din 19 iulie 2019 (Hotărârea Guvernului nr. 347/2019).

168. Cu privire la previzibilitatea și la claritatea normelor contestate, Curtea reține că actele normative contestate au desființat funcțiile publice de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat și au creat funcții de demnitate publică de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat. De asemenea, având în vedere modificarea în discuție, au fost operate schimbări în clasificatorul unic al funcțiilor publice și sistemul de salarizare a funcțiilor respective. La rândul său, Guvernul a adoptat, pentru a asigura punerea în aplicare a prevederilor legii, Hotărârea nr. 347 din 18 iulie 2019. Curtea reține că, în baza Hotărârii Guvernului, Cancelaria de Stat a preavizat și a eliberat persoanele vizate din funcțiile publice lichidate.

169. Curtea reține că actele de preavizare și de eliberare din funcție pot fi atacate în contenciosul administrativ. Dat fiind acest fapt, Curtea stabilește că este îndeplinită condiția garanțiilor împotriva arbitrariului. Prin urmare, Curtea reține că ingerința în dreptul la muncă este „prevăzută de lege”, în sensul articolului 54 alin. (2) din Constituție.

b) Cu privire la legitimitatea scopului urmărit

170. În sesizările lor, autorii au pretins că ingerința în dreptul la muncă nu urmărește niciun scop legitim prevăzut la articolul 54 din Constituție. Autorii au afirmat că măsura contestată urmărește, în realitate, scopul eliberării din funcție a persoanelor care aveau o anumită opțiune politică. Mai mult, autorii au pretins că lichidarea funcțiilor și eliberarea lor din serviciu reprezintă sancțiuni pentru o presupusă asociere la un partid politic. Curtea precizează că aceste argumente pretind un control în detaliu privind scopurile legitime urmărite de către legislator. În acest sens, Curtea

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

reiterează că o condiție obligatorie pe care trebuie să o respecte ingerința în dreptul la muncă, garantat de articolul 43 din Constituție, este raportarea la cel puțin un scop legitim prevăzut la articolul 54 din Constituție.

171. Curtea constată că în nota informativă la proiectul de lege este precizat că amendarea legii a fost determinată de „deblocarea activității ministerelor și implementarea Programului de activitate al Guvernului investit pe 8 iunie 2019”. Totodată, nota informativă menționează că acest scop nu poate fi atins de secretarii generali și de secretarii de stat de la acea dată, deoarece exista riscul blocării activității ministerelor, iar implementarea măsurilor Programului de guvernare să fie sabotată [...]. Ulterior, având în vedere realitățile descrise în nota informativă, legislatorul precizează faptul că sunt necesare măsuri legislative care să asigure realizarea programului de guvernare și că riscurile identificate pot fi contracarate prin perfecționarea sistemului administrativ de conducere al autorităților administrației publice centrale de specialitate.

172. Din nota menționată, Curtea deduce că scopurile măsurii legislative constau în facilitarea implementării Programului de activitate al Guvernului investit pe 8 iunie 2019, în deblocarea activității ministerelor, în reorganizarea funcțiilor publice de conducere, în combaterea corupției, în stabilirea unui climat de siguranță și bunăstare. Aceste obiective pot fi subsumate, *prima facie*, cel puțin următoarelor scopuri legitime de la articolul 54 alin. (2) din Constituție, *i.e.* securitatea națională, bunăstarea economică, ordinea publică, prevenirea infracțiunilor și protejarea drepturilor, libertăților și demnității altor persoane.

173. Totuși, Curtea precizează că testul legitimității scopului urmărit nu reprezintă un test formal. El nu implică doar parcurgerea notei informative la lege și identificarea unui scop care ar putea fi încadrat în lista obiectivelor legitime care admit limitarea drepturilor și libertăților omului. Dimpotrivă, Curtea trebuie să verifice dacă măsura urmărește scopurile declarate și dacă, prin efectele sale, ea nu urmărește scopuri ascunse. Curtea aplică în acest sens o analiză care este limitată la controlul motivelor din nota informativă. Curtea stabilește, aplicând standardul unui observator independent, dacă în contextul concret în care legea a fost adoptată, motivele notei informative sunt suficiente pentru a susține scopurile invocate. Sfera limitată de analiză este determinată de faptul că Curtea nu posedă instrumentarul necesar care i-ar permite să verifice, cu exactitate, caracterul și intensitatea riscurilor care au stat la baza adoptării actelor contestate. Mult mai important este însă, din această perspectivă, dacă măsura respectă caracterul necesar și proporționalitatea în sens restrâns.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

174. Curtea menționează că măsura contestată nu a urmărit, în realitate, scopul pedepsirii persoanelor, așa cum susțin autorii excepțiilor. De altfel, atât timp cât persoanelor le-a fost păstrat dreptul de a ocupa, în viitor, funcții publice și li s-au oferit garanții sociale cu ocazia eliberării din funcție, nu poate fi acceptat argumentul potrivit căruia eliberarea din funcție reprezintă o pedeapsă. Dacă s-ar fi urmărit, într-adevăr, scopul sancționării, legea ar fi produs astfel de efecte (de exemplu excluderea oricăror garanții sociale la eliberare, interdicția de a accede la o funcție publică etc.). Însă Curtea reține că legea nu produce aceste efecte (*a contrario*, *Polyakh v. Ucraina*, 17 octombrie 2019, în care a fost pusă în aplicare o „lustrație” care a avut ca efect concedierea unor funcționari publici ai regimului (2010-2014) și ai regimului comunist, aceștia pierzându-și întreaga remunerare cu efect imediat, fiind excluși de la orice proces de angajare într-o funcție publică, sferă în care au activat mulți ani).

175. De altfel, dacă s-ar accepta că legea urmărește acest obiectiv, atunci ea ar fi o lege ineficientă, pentru că ar permite unor persoane în raport cu care se pretinde că s-a aplicat o sancțiune, *i.e.* eliberarea din funcție, să-și continue cariera publică în mod nestingherit într-o funcție publică. Totuși, Curtea nu deduce un asemenea efect din textele normative contestate. Chiar dacă nota informativă se referă la existența unor riscuri venite din partea unor persoane loiale unui regim/partid, Curtea reține că legea în sine nu oferă remedii care ar putea fi catalogate ca fiind destinate să combată aceste „pretinse riscuri”. Unicul efect al legii, *i.e.* lichidarea funcțiilor publice și eliberarea din serviciu a persoanelor care le dețin, nu reprezintă altceva decât punerea în operă a scopurilor declarate ale legii. De altfel, Curtea reține că reorganizarea sistemului funcțiilor publice, combaterea corupției, stabilirea climatului de siguranță și bunăstare pot să se manifeste inclusiv în acest mod. Prin urmare, de vreme ce măsura contestată nu implică nicio consecință juridică care ar putea fi raportată la pretinsa sancționare pentru o anumită opțiune politică, Curtea reține că nu acesta este scopul legii.

176. Cu privire la celelalte obiective declarate în nota informativă, Curtea menționează că măsura contestată se înscrie într-un context mai larg de acțiuni privind consolidarea legalității și a bunei-funcționări a Guvernului, având în vedere circumstanțele care s-au derulat în iunie 2019. Curtea reține că evenimentele și contextul din acea perioadă sunt reflectate în Hotărârea sa nr. 16 din 15 iunie 2019, la §§ 4-10 și 20-24. Astfel, Curtea relevă că, imediat după data de 9 iunie 2019, în Republica Moldova au funcționat, în paralel, un guvern *de jure*, care a acționat în baza hotărârilor Curții Constituționale, și un guvern *de facto*, care a acționat în baza unei hotărâri a Parlamentului și a unui decret prezidențial declarate neconstituționale.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

Astfel, realitatea la acea zi implica existența concomitentă a două Guverne. În acest context, Curtea reține că o măsură care are ca obiectiv lichidarea unor funcții publice din cadrul Guvernului nu este, cel puțin la prima vedere, un obiectiv arbitrar.

177. În continuare, Curtea are în vedere că măsura contestată a vizat, *inter alia*, trei categorii de funcționarii publici ai Guvernului: secretarii de stat, șefii și șefii-adjuncții ai oficiilor Cancelariei de Stat a Guvernului. În ierarhia administrativă și în angrenajul instituției executivului funcțiile în discuție au o pondere mare. Cu o putere de decizie substanțială, buna lor organizare și integritatea acestora influențează realizarea agendei și a programului de activitate al Guvernului. Din acest motiv, buna-funcționare a Guvernului constituie, în circumstanțele concrete, un scop legitim care justifică ingerințe în drepturile fundamentale. Mai mult, buna-funcționare a Guvernului nu constituie un domeniu izolat, separat de alte domenii ale vieții publice, ci se intercalează cu acestea. Astfel, o deficiență majoră la nivelul executivului poate să provoace repercusiuni în lanț la nivelul administrării treburilor publice. Prin urmare, fiind un domeniu foarte vast și având conexiuni cu celelalte puteri în stat, Curtea reține că scopurile care urmăresc implementarea programului Guvernului, deblocarea activității ministerelor, reorganizarea sistemului funcțiilor publice respectă cerința de legitimitate.

178. De altfel, realizarea tuturor scopurilor indicate la articolul 54 alin. (2) din Constituție ar fi iluzorie și periclitată atât timp cât nu este asigurat scopul bunei-funcționări a puterilor în stat, în lista cărora intră și Guvernul. Cu privire la scopul implementării programului de activitate al Guvernului investit pe data de 8 iunie 2019, Curtea reține că, în funcție de cât de bine este organizată instituția executivului, cu atât mai bine va reuși un Guvern să-și implementeze obiectivele și să traducă în viață programul său de guvernare.

179. Deși, în mod formal, lichidarea funcțiilor și eliberarea din serviciu ar putea fi încadrată atât la scopurile sancționării, cât și la celelalte scopuri menționate în nota informativă, în privința cărora autorul nu a ridicat obiecții de legitimitate, Curtea nu poate trece cu vederea faptul că măsura contestată tinde să limiteze, pe cât posibil, efectele negative pe care măsura lichidării funcțiilor le produce în exercițiul drepturilor persoanelor vizate. În concret, măsura în discuție nu instituie nicio interdicție de ocupare a funcției publice și nici nu decade persoanele din dreptul de a participa la concursurile pentru ocuparea unor funcții publice sau de a fi numit în funcții de demnitate publică (a se vedea, cu titlu de exemplu, § 85 *supra*). Curtea subliniază că, prin forța lucrurilor, aspectele în discuție reprezintă, *per se*,

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

motive care pledează în favoarea concluziei potrivit căreia măsura atacată nu a urmărit, dincolo de scopurile declarate, alte scopuri ascunse sau camuflate. Totodată, riscurile de care se vorbește în nota informativă la lege trebuie analizate în contextul mai larg în care a fost votată legea. Curtea consideră că era firesc ca imediat ce au luat sfârșit evenimentele din iunie 2019 să existe o doză de reticență și de rezervă privind șansele de succes ale agendei noului executiv, precum și să existe unele temeri privind obstacolele administrative în calea implementării ei. De altfel, în condițiile concrete de la acel moment, Curtea constată că nu poate fi negată, la modul absolut, existența unei probleme. Așadar, Curtea reține că implementarea programului de activitate al Guvernului, votat în data de 8 iunie 2019, reprezintă un scop legitim, în sensul articolului 54 alin. (2) din Constituție (a se vedea § 172 *supra*).

180. Totodată, și Curtea Europeană a subliniat că reprezintă un scop legitim în vederea restrângerii dreptului la respectarea vieții private măsura revocării din funcție a unui funcționar public, în cazul în care aceasta este aplicată ca răspuns la nevoia urgentă de combatere a nivelului alarmant al corupției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Xhoxhaj v. Albania*, 9 februarie 2021, §§ 391-393, § 404). Așadar, având în vedere cele menționate *supra*, Curtea reține că lichidarea unor funcții publice și eliberarea din serviciu a persoanelor care sunt vizate prin actele normative contestate respectă testul legitimității scopurilor urmărite prin restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale.

c) Cu privire la legătura rațională dintre măsură prevăzută de dispozițiile legale contestate și scopurile legitime urmărite de acestea

181. La această etapă, Curtea trebuie să analizeze dacă măsurile prevăzute de dispozițiile contestate și care sunt supuse controlului de constituționalitate au o legătură rațională cu cel puțin unul dintre scopurile legitime ale bunăstării economice a țării, ordinii publice și protejării drepturilor altor persoane. Aici nu este necesar să se constate că lichidarea funcțiilor publice de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat și crearea funcțiilor de demnitate publică de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat reprezintă singura măsură aptă să realizeze scopurile legitime amintite, ci dacă este o măsură aptă să realizeze unul din aceste scopuri. Pentru a fi îndeplinită cerința legăturii raționale, este suficientă chiar o realizare parțială a unuia dintre scopuri (a se vedea, *mutatis*

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

mutandis, HCC nr. 6 din 10 aprilie 2018, § 75; HCC nr. 5 din 25 februarie 2020, § 108).

182. Lichidarea funcțiilor publice și crearea funcțiilor de demnitate publică reprezintă, așadar, un element care contribuie la implementarea Programului de activitate al Guvernului investit și la deblocarea activității ministerelor din cadrul Guvernului și, prin urmare, la realizarea unuia dintre scopurile legitime mai vaste menționate *supra*.

183. Curtea conchide că există o legătură rațională între măsurile legale contestate și scopurile legitime permise de Constituție. Capacitatea măsurii presupune existența unei legături directe între obligația impusă și obiectivul invocat.

d) Cu privire la caracterul necesar al mijloacelor utilizate pentru realizarea scopurilor urmărite

184. Curtea verifică, la această etapă, dacă măsura lichidării funcțiilor publice respectă testul ingerinței mai puțin intruzive în dreptul la muncă al autorilor sesizărilor. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a precizat că respectul datorat drepturilor și libertăților omului îi impune legislatorului obligația de a limita restrângerea drepturilor doar la ceea ce este absolut necesar în vederea realizării scopului urmărit (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 6 din 10 aprilie 2018, § 80; HCC nr. 26 din 30 octombrie 2018, § 55; HCC nr. 5 din 25 februarie 2020, §§ 111, 122).

185. În excepțiile lor, autorii au menționat caracterul disproporționat al măsurii lichidării funcțiilor și eliberării lor din serviciu, susținând că ea ar depăși nivelul necesar pentru atingerea obiectivului urmărit, pentru că s-ar aplica și în raport cu funcționarii în privința cărora nu ar exista vreun indiciu privind implicarea lor în activități care au compromis statutul funcției publice și ar fi făcut imposibilă activitatea lor de mai departe. Curtea precizează că acest argument necesită o analiză sub aspectul consecințelor pe care măsura contestată le produce în privința carierei persoanelor vizate. Mai mult, trebuie să se compare costurile măsurii atacate și ale alternativelor, în vederea stabilirii eficienței lor.

186. În acest caz, o măsură mai puțin constrângătoare ar fi de o analiză care ar ține cont de situația persoanelor vizate. La modul concret, acest control ar putea să verifice corespunderea condițiilor necesare pentru exercitarea funcției publice de către subiectele vizate. Pentru că măsura în discuție implică analize individualizate, ea este mai puțin intruzivă, iar din acest motiv, mai potrivită decât măsura generală și nediscriminatorie a eliberării tuturor funcționarilor publici vizați. Totuși, pentru a conchide în

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

privința caracterului necesar al măsurii, Curtea trebuie să stabilească dacă o analiză individualizată este aptă să asigure realizarea scopurilor legitime la fel de eficient și cu aceleași costuri sau cu costuri mai mici decât măsura contestată (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 6 din 10 aprilie 2018, § 80; HCC nr. 5 din 25 februarie 2020, § 111).

187. Curtea reține că măsura contestată reprezintă o măsură generală, adică o prevedere aplicabilă în cazul tuturor persoanelor vizate, indiferent de deosebirile bazate pe vreun criteriu și fără nicio excepție. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că măsurile generale, insensibile la circumstanțe, au avantajul de a asigura realizarea scopurilor în termene restrânse. La fel, în privința unor prevederi normative cu caracter general, Curtea Europeană a stabilit că acestea constituie o modalitate mai practică de a atinge un scop legitim decât prevederile care permit o examinare de la caz la caz. Acest ultim sistem poate genera un risc semnificativ de incertitudine, de litigii, de costuri și de întârzieri (a se vedea *James și alții v. Regatul Unit și Irlanda de Nord*, 21 februarie 1986, § 68), precum și de discriminare și arbitrarie (*Murphy v. Irlanda*, 10 iulie 2003, §§ 76-77) [a se vedea HCC nr. 16 din 4 iunie 2018, § 64]. Acestea sunt avantajele măsurilor generale. Curtea trebuie să verifice, în continuare, dacă ele pot fi obținute, în prezentul caz, printr-o măsură care implică analize de la caz la caz.

188. Curtea reține că măsura generală are avantajul incontestabil de a asigura realizarea scopului urmărit într-un termen relativ restrâns, *i.e.* data publicării legii în Monitorul Oficial și parcurgerea procedurii de preavizare și de lichidare a funcțiilor. Mai mult, spre deosebire de o măsură generală, un control de la caz la caz implică o doză de risc privind atingerea obiectivelor avute în vedere de legislator prin măsura intruzivă, risc care este evitat în cazul măsurilor generale. De altfel, în cazul măsurilor individualizate există riscul ca persoanele, în raport cu care persistă suspiciuni de integritate, să rămână în executiv o perioadă mai mare de timp sau, dimpotrivă, să nu fie eliberate în cazul unei analize individualizate, fiind compromise, prin urmare, scopurile legitime urmărite.

189. Totodată, Curtea reține că în ierarhia administrativă a executivului funcțiile lichidate urmează după funcția de ministru. Astfel, având în vedere importanța lor în angrenajul general al autorității, Curtea reține că o măsură imediată este preferată uneia care implică timp. De altfel, în eventualitatea în care ar trenea rezolvarea problemei identificate de Parlament, Guvernul investit pe 8 iunie 2019 ar fi fost pus în situația de a nu-și putea realiza programul său de activitate. Așa cum a stabilit Curtea mai sus, în lipsa demersurilor care ar fi avut ca obiect remedierea situației, ar fi amenințată buna funcționare a altor domenii, ceea ce ar fi putut să conducă la un blocaj

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

instituțional. Mai mult, Curtea constată că funcțiile lichidate contribuiau în mod direct la realizarea și la traducerea în viață a programului de activitate al Guvernului, fapt care confirmă, *eo ipso*, atât urgența măsurii, cât și prioritatea măsurilor generale în fața celor individualizate, având în vedere în special eficiența lor sporită în raport cu analizele individualizate, atât în termeni de timp, cât și de costuri.

190. În plus, **Curtea are în vedere caracterul foarte sensibil al activității executive și importanța realizării ei cât mai eficiente.** Aceste motive îi impun Curții să-i recunoască o mai mare libertate de acțiune legislatorului în acest domeniu, inclusiv o marjă discreționară largă în alegerea măsurilor apte să asigure realizarea scopurilor. Un alt element avut în vedere de Curte la etapa testului caracterului necesar al măsurii ține cont de faptul că prin lichidarea funcțiilor publice nu s-a urmărit sancționarea persoanelor pentru comiterea unor fapte concrete sau prezumate de care s-ar face vinovate, ci reformarea instituției funcțiilor publice de conducere antrenate în realizarea activității executive. De altfel, realitatea la acea dată impunea adoptarea, cât mai rapid, a unor măsuri apte să restaureze ordinea, legalitatea și buna-funcționare a Guvernului. Rezultatele în discuție pot fi atinse doar prin măsuri generale.

191. Prin urmare, Curtea constată că prin măsura atacată legislatorul nu a depășit nivelul necesar în vederea atingerii obiectivelor urmărite. De altfel, măsura se înscrie în limitele marjei discreționare a legislatorului, iar alternativele la măsura contestată, deși sunt mai puțin intruzive, nu sunt la fel de eficiente în acest caz. Curtea are în vedere în special faptul că alternativele care pot fi identificate la măsura contestată nu sunt apte să asigure realizarea scopurilor legitime menționate cu aceeași eficiență ca măsura atacată.

e) Cu privire la existența unui echilibru corect între principiile concurente

192. Curtea observă că măsura atacată a restrâns exercițiul dreptului la muncă al autorilor excepțiilor. Din perspectiva Constituției, dreptul la muncă, garantat de articolul 43, reprezintă un principiu care poate fi pus în balanță cu principiile constituționale concurente. În acest caz, principiile concurente sunt reprezentate de necesitatea garantării bunăstării economice a țării, instaurării ordinii publice și protejării drepturilor altor persoane.

193. Curtea observă că toate principiile concurente au un caracter relativ. Cu alte cuvinte, niciunul din aceste principii nu are, la modul abstract, o prioritate absolută. Nu se poate afirma existența unor poziții avantajate. Constituția nu stabilește o ierarhie *a priori* între aceste principii concurente.

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

Ca o chestiune de principiu, ele merită un respect egal (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Timciuc v. România*, 12 octombrie 2010, § 144; *Von Hannover v. Germania* (nr. 2) [MC], 7 februarie 2012, § 106; *Bédat v. Elveția*, 29 martie 2016, § 52; *OOO Regnum v. Rusia*, 8 septembrie 2020, § 63).

194. În continuare, Curtea va analiza și compara intensitatea ingerinței în primul principiu și intensitatea ingerinței în cel de-al doilea principiu, în cazul neîndeplinirii lor, certitudinea premiselor empirice în situația nerealizării primului principiu și a nerealizării celui de-al doilea, precum și greutățile abstracte ale acestor principii concurente (HCC nr. 6 din 10 aprilie 2018, § 85). Curtea reține că legislatorul se bucură de o marjă amplă de discreție în materie de politică socială și de ocupare a forței de muncă, precum și în materie de definire a măsurilor susceptibile să realizeze acest obiectiv. Această marjă de discreție cuprinde inclusiv libertatea organizării instituțiilor statului și a serviciilor sale publice (a se vedea HCC nr. 21 din 3 octombrie 2019, § 39).

195. De asemenea și Comisia de la Veneția a menționat că fiecare stat democratic este liber să ceară un minim de loialitate din partea funcționarilor săi și că poate ține cont de acțiunile lor actuale sau trecute pentru a-i elibera de sarcini sau pentru a refuza să-i angajeze (Opinia cu privire la Legea referitoare la condițiile de limitare a exercițiului funcției publice, la acces la documente și la publicarea numelor persoanelor care au cooperat cu organe de securitate de stat (Ex-Republica Iugoslavă Macedonia), adoptată la cea de-a 93-a sesiune plenară (14-15 decembrie 2012), CDL-AD(2012)028, § 17).

196. Așadar, în scopul asigurării implementării Programului de activitate al Guvernului investit, al deblocării activității ministerelor din cadrul Guvernului, al perfecționării sistemului administrativ de conducere al autorităților administrației publice centrale de specialitate, o autoritate poate fi desființată sau funcțiile ei pot fi redistribuite altor autorități noi. Astfel, modul de stabilire a statutului funcțiilor de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct în oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat (fie funcții publice de conducere, fie funcții de demnitate publică) reprezintă o opțiune a legislatorului, acesta fiind liber nu doar să stabilească statutul funcțiilor, dar și să lichideze aceste funcții și/sau să instituie alte funcții. Un raționament contrar ar împiedica statul să creeze circumstanțe favorabile pentru executarea Programului de activitate al Guvernului, fapt care ar putea zădărnici orice efort al statului de a adapta necesităților timpului sistemul autorităților/funcțiilor publice și de a face reforme în timp util.

197. Curtea subliniază că funcțiile de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat nu sunt consfințite la

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

nivel constituțional. Astfel, persoanele respective sunt antrenate în raporturi speciale de muncă reglementate prin acte infraconstituționale. Ca urmare, deși sunt numite și revocate din funcție prin Hotărâre de Guvern, ele beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative (a se vedea HCC nr. 22 din 22 iulie 2016, §§ 62-63).

198. Sub acest aspect, Curtea observă că funcționarul public trebuie să fie preavizat despre eliberarea sa. În perioada de preaviz, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție acordă funcționarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu până la două ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit. Persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de cinci zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul în care autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv (articolul 63 alineatele (1)-(3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public). Totodată, funcționarul public poate contesta actul de eliberare din funcție în instanța de contencios administrativ (articolul 68 din Legea menționată *supra*).

199. De asemenea, Curtea subliniază că funcționarul public eliberat din motivul lichidării funcției în care activa beneficiază de garanții sociale, *i.e.* de plata unei indemnizații de șomer în mărime de un salariu mediu lunar și a unei indemnizații de eliberare din serviciu calculate în corespundere cu vechimea în serviciul public (articolul 42 alin. (6) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public). Așadar, Curtea reține că funcționarii publici (secretar de stat, șef sau șef-adjunct ai oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat) în cazul eliberării din funcție din motivul lichidării acesteia beneficiază de suficiente garanții materiale (plata salariului pentru perioada de activitate și a indemnizației de șomaj) și procedurale. Totodată, Curtea notează că eliberarea funcționarilor publici din motivul lichidării funcției nu interzice acestora de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică.

200. În baza celor menționate *supra*, Curtea nu are motive să considere că ingerința în dreptul la muncă al funcționarilor publici în discuție are o pondere mai mare decât scopurile legitime urmărite de legislator în cazul lichidării funcțiilor publice de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat și creării funcțiilor de demnitate publică de secretar de stat, de șef și de șef-adjunct ale oficiilor teritoriale ale

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

Cancelariei de Stat. Această ingerință în dreptul la muncă al funcționarilor publici nu este una disproporționată și, prin urmare, nu a existat o încălcare a articolului 43 din Constituție.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. a) și 68 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. *Se resping* sesizările privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative și din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului.

2. *Se recunosc constituționale* următoarele prevederi din Legea nr. 63 din 5 iulie 2019 pentru modificarea unor acte legislative:

– articolul IV pct. 1, în partea în care se referă la abrogarea textului „secretar de stat” din articolul (8) alin. (2) lit. c) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

– articolul IV pct. 2;

– articolul V, în partea în care se referă la introducerea poziției „secretar de stat” după poziția „Ministru” în Anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică;

– articolul V, în partea în care se referă la introducerea poziției „șef, șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, reprezentant al Guvernului în teritoriu” în Anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică;

– articolul VI pct. 1), care prevede „excluderea punctului 2 poziția B01-textul „șef/șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din Capitolul I Secțiunea I din Anexa la Legea nr. 155 din 21 iulie 2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice”;

– articolul VI pct. 1), care prevede „excluderea la poziția A06 a textului „Secretar de stat” din Capitolul II Secțiunea I din Anexa la Legea nr. 155 din 21 iulie 2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice”;

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

– articolul X pct. 2), care prevede „completarea compartimentului „Alte funcții de demnitate publică la nivel central” cu următorul cuprins: „A 1057 (codul funcției) Secretar de stat (denumirea funcției) 125 (clasa de salarizare) 13,37 (coeficientul de salarizare)” în Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar;

– articolul X pct. 2) referitor la introducerea compartimentului „Funcții de demnitate publică din oficiile teritoriale” în Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar;

– articolul X pct. 2), care prevede „excluderea poziției A2005” din Anexa nr. 3 la Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar;

– articolul XI alineatele (1) și (2), în partea în care se referă la introducerea textelor „a șefilor și șefilor adjuncți” și „șefii și șefii adjuncți” în articolul 10 alin. (2) din Legea bugetului de stat pentru anul 2019, nr. 303 din 30 noiembrie 2018;

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din articolul XII alin. (2);

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din articolul XII alin. (3) lit. c);

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din articolul XII alin. (3) lit. e).

3. *Se recunosc constituționale* următoarele prevederi din Hotărârea Guvernului nr. 347 din 18 iulie 2019 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului:

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din punctul 3);

– textul „secretar de stat, șef și șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat” din punctul 3) subpunctul 3);

– punctul 1) subpunctul 1) din Anexă, în partea în care se referă la excluderea textului „secretar de stat” din punctul 54) subpunctul 2) din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

HOTĂRÂRE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE
A UNOR PREVEDERI DIN LEGEA NR. 63 DIN 5 IULIE 2019 ȘI DIN
HOTĂRÂREA GUVERNULUI NR. 347 DIN 18 IULIE 2019

– punctul 1) subpunctul 2) din Anexă, în partea în care se referă la excluderea textului „secretar de stat” din punctul 13) lit. c) din Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

– punctul 3) subpunctele 1), 2) și 3) din Anexă;

– textul „care dețin funcție de demnitate publică” din punctul 5) subpunctul 2) din Anexă, care stabilește o nouă redactare a punctului 10 din Structura-Tip a Regulamentului privind organizarea și funcționarea ministerului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 595 din 26 iulie 2017;

– textul „care dețin funcție de demnitate publică” din punctul 11) subpunctul 3) lit. b) din Anexă, care stabilește o nouă redactare a punctului 10 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 695 din 30 august 2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

4. Prezenta hotărâre este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 9 noiembrie 2021

HCC nr. 35

Dosarul nr. 157g/2020